

Solissima, het recital samengesteld en gebracht door Françoise Vanhecke ging zaterdag 7 oktober in première in de Wouter De Bruycker Gallery in Antwerpen. Mevrouw Vanhecke werd in 2022 voor de tweede maal winnares van de New York Women Composers Seed Grant. Deze prestigieuze prijs voor een tweede maal winnen mag zonder schroom het predicaat “heel uitzonderlijk” krijgen.

Solissima werd een recital waarbij Mevrouw Vanhecke al haar kundigheden als zangeres en pianiste ten gehore bracht. Een stemdroom met een groot klankkleurenpalet. Met verschillende muziekstijlen werden thema's als liefde, dood, oorlog, vrede, hoop en romantiek bezongen of verklankt. De door haar ontwikkelde zangtechniek “Inhaling Singing” kwam ook aan bod. Een zangtechniek met een ongeëvenaarde klankkleur. Trouwens met de dissertatie “Inhaling Singing, a new extended vocal technique” doctoreerde zij in 2017 aan de universiteit Gent.

Mevrouw doctor Vanhecke is werkelijk in staat om met haar stem de klanken rechtstreeks in het oor van elkeen vast te leggen. Zodat het voor elke toehoorder een unieke, onvergetelijke belevenis wordt. Net zoals Leonardo De Vinci de Mona Lisa schildert op het netvlies van eenieder die het schilderij bekijkt. Het zichzelf begeleiden aan de piano is geen evidentie. Maar ook dat voert Mevrouw Vanhecke trefzeker uit. Als gebiologeerd bleef het publiek (ook de aanwezige componisten) kijken en luisteren. Het werd een weergaloze ode aan de hedendaagse klassieke muziek. Kortom een beklievende, goddelijke voorstelling.

Ook de locatie deed een duit in het zakje : een open, heldere kunstgalerij in parallel met de open mind en verlichte geest waarmee Françoise Vanhecke de composities interpreteert.

Naar analogie met de puntentelling in het turnen (WK turnen in deze periode ook in Antwerpen) quoteert Mevrouw Vanhecke voor deze performance een totaal van 16,15 punten. (gemiddelde punten gouden medaille is 15,65) Een opbouw van punten voor de moeilijkheidsgraad en een maximum van 10 punten voor de uitvoering. Met een staande ovatie bevestigde het publiek unaniem deze puntenwaardering.

Dank u wel, Mevrouw Vanhecke, om deze uitzonderlijke kunstvorm met ons te delen.

Persoonlijk wilde ik teer gieten op de wijzers van de klok zodat de tijd bleef stilstaan. Helaas is dit in het hedendaagse jachtige, digitale tijdperk onmogelijk.

Danny D.